



Font d'en Mamet

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Torrent d'en Cuquet
Alçada: 281

Coordenades:

Latitud: 41.52765
Longitud: 2.3317
UTM Est (X): 444245
UTM Nord (Y): 4597549

Classificació

Número de fitxa 08214 - 216
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Regular

Notes de conservació: En eixamplar la pista, les roderes dels vehicles han anat colgant el marge on hi havia uns esglaons per baixar fins a la font. El broc, actualment no raja. La font ha perdut totalment la vegetació herbàcia característica que a més a més retenia la terra. Els ramats de cabres que pasturen utilitzen la font com abeurador.

Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: 08213A009000290000JB
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 11/02/2015 - 01:00

Descripció

La font està situada en el Torrent del molí de Cuquet, un curs d'aigua afluent de la riera de Vallromanes, i a tocar mateix de la pista forestal que mena des de la Creu de Can Boquet al Raval. L'aigua, raja per un broc de ferro encastrat en unes pedres, a un pam i mig d'alçada aproximadament del terra natural de la riera, per sota d'un avellaner que a l'estiu dona ombra a la font. La vegetació que l'envolta té un gran valor paisatgístic i de gran interès com a corredor biològic. Cal destacar l'alzinar, actualment absent de sotabosc degut a les esclarissades i presència de ramats de cabres, i el bosc de ribera amb una destacada presència d'avellaner, vern i roure africà, alternant amb acàcies. Com arbusts s'ha constatat alguns exemplars de *Lavatera olbia*, un arbust persistent que pot mesurar fins a dos metres d'alçada amb una flor característica composta de cinc pètals de color rosa i la vinca major. També hi ha presència de capil·lera (*Adiantum capillus-veneris*), una falguera molt típica de degotalls i esorrenties que arrela al damunt de la tosca calcària, molses, bardissa o esbarzer, aritjol i llorer.

Observacions:

Pel seu valor emblemàtic, caldria arranjar correctament aquesta font i protegir-la amb un muret de pedra per tal d'evitar que el marge acabi per colgar-la totalment.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.
BLAMEY, Marjorie; GREY-WILSON, Christopher (2008). Flores silvestres del Mediterráneo. Ed. Omega. Barcelona

